
[DZIECIOKRZCZENIEC *sb m*

dzieciokrzczeniec a. dzieciokrzczeńca.

G pl dzieciokrzc(z)eńc(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zwolennik chrztu niemowląt; nazwa nadawana przez braci polskich, ulegających wpływowi anabaptystycznym, katolikom i innym wyznaniom chrześcijańskim, praktykującym chrzest niemowląt: Ktorzy [synowie boży] nie ze krwi ani s chuci cielesney ani s chuci mężowey. Ale ktorzy się z Bogá zrodzili Thymi słowy Ian hárdą dumę Zydowską zbiał ná on čás/ (á dziś chlębę dzieciokrzczeńcow) SocGrzeg 43.

WG